

CRESTA DE LES AGULLES DE TRAVESSANY.

Es tracta de la proposta més curta, però, probablement, la més tècnica. Ja en l'aproximació, la silueta de les agulles, és realment captivadora, i l'escalada maquíssima, rodejada de llacs d'aigua turquesa.

Punt de partida: Embassament de Cavallers.

Dificultat: D (4°)

Desnivell: Aproximació 625m. Cresta 250m

Horari: Aproximació 3h. Cresta 3h. Descens 2h 30min.

Material: Bagues i tascons o friends.

Equipament: Hi ha algun pitó en els passos claus, i els ràpels disposen d'algun spit o parabolts. Hi ha ràpels no obligats, instal·lats amb bagues a becs de roca.

Aproximació:

Des de l'Embassament de Cavallers, seguir el camí de la banda est del llac fins a Pleta Riualo. Continuar fins al final del Pla per travessar el riuet de l'Estany Negre, per un pont amb baranes, per posteriorment iniciar l'ascens en zig-zag per les Llastres de la Morta. El camí està marcat amb cartells que dirigeixen cap al refugi Ventosa i Calvell (guardat), i amb pals de fusta grocs.

Un cop al refugi, el passem en direcció als Estanys de Colieto, per començar a pujar per camí no traçat, just donar-li l'esquena al refugi. Hi trobem alguna fita, que s'enfila cap a les visibles Agulles de Travessany, entre prats i pedregals. L'inici de la cresta està en un gran bloc pla, just al peu.

Descripció:

Des del peu del bloc s'escala per unes fisures paral·leles, fins arribar a uns jardins penjants. Cap a l'est la paret perd continuïtat, i cap a l'oest les dificultats són majors i més verticals. Se segueix per terreny incert, buscant els passos més evidents, sortejant canals i blocs, fins arribar a una repisa, on a la banda esquerra hi ha un marcat diedre, al mig un esperonet (4°), i cap a la dreta, l'est, es pot evitar. De seguida s'arriba a la primera agulla, es destrepa amb facilitat fins a la primera bretxa. Aquí l'itinerari comença a fer-se més obligat, i més lògic. Es continua per un sistema de diedres, i poc a poc la verticalitat augmenta, el fil de la cresta és molt ampla encara i amb varies opcions. Predomini del 3°, es troba algun pitó, i s'arriba al cim de la segona agulla, que es pot rodejar per l'oest. D'aquí, ja hi ha una panoràmica més bona del que queda de cresta, i sobretot de l'escalada de la tercera agulla. Alhora, les possibilitats d'escapament disminueixen al tenir parets molt més altes a banda i banda. Es destrepa per terreny fàcil però de seguida molt aeri, fins a una instal·lació de ràpel (spits i cable d'acer amb maillon), hi ha un petit passamans d'accés, en un pont de roca (normalment precari), per l'estat de la corda que s'hi troba. Vint metres de ràpel molt vertical, i s'arriba la segona bretxa.

S'escala la tercera agulla per blocs fisurats(3°), lleugerament per l'est i poc a poc emprenent el fil de la cresta fins al cim. El descens, és primerament fàcil, i poc després, algun pas de 3°, i en pocs metres s'arriba a la tercera bretxa i inici de l'escalada de la quarta, que és la que té majors dificultats i continuïtat. Es fa un flanqueig cap a la dreta (oest), i es reedreça lleugerament per continuar recta per uns murs verticals fisurats, s'escala per un petit esperonet, per a continuació agafar un diedre. S'hi troben varis pitons (4°-4+). En pocs metres de 2° s'arriba a la quarta agulla. Es destrepa fins la bretxa (delicat), amb un pas de tercer just per acabar d'arribar-hi.

Es comença l'escalada de la cinquena, pel fil de l'esperó, per, una mica més amunt, marxar cap una banda o l'altra, fisures i diedres verticals (3+). Es continua per un zona més horitzontal, on trobem el cim, però amb passos molt aeris pel fil de la cresta. S'hi

